

Žiaril pod mrakom Černobyľu.

Michal Zeman •

Bratislava. Černá Hora

Vyliečil sa z rakoviny, stal sa ako prvý športovec senátorom v Česku. Je poradcom prezidenta Miloša Zemana. Ale veľkú slávu zažil už ako 21-ročný. Preteky mieru, najpopulárnejšie z tradičných podujatí, ktoré sa konali v ČSSR, zmenili pred 35 rokmi trasu a zamierili do Moskvy. A o rok štartoval v Kyjeve, nad ktorým sa vznášal mrak po výbuchu atómovej elektrárne v Černobyli. Rodák z Kežmarku Jozef Regec (55) vyhral 7. mája 1986 úvodnú etapu 39. ročníka a ako prvý Slovák si na slávnych pretekoch obliekol žlté tričko. Československý cyklista sa tešil z etapového triumfu po dlhých ôsmich rokoch.

Spomínate si na tieto udalosti?

Mám všetko pred očami, akoby to bolo včera. Sú to zaujímavé spomienky. Stala sa veľká tragédia, ale mne paradoxne toto podujatie otvorilo bránu do svetovej cyklistiky. Čerpám z toho doteraz.

Boli ste v tíme nováčikom. Ako ste prijali nomináciu?

Bol som mladý a tešil som sa zo šance, ktorá sa mi naskytla. Chcel som ju využiť. A aj sa mi to podarilo.

Neuvažovali ste ani na chvíľu, že sa z účasti vykrútite?

Po prvé, bol som vojak, nemohol som si to dovoliť. Ale úprimne, ani mi nešlo na um odmietnuť štart na Pretekoch mieru. To bola výstavná skriňa našej cyklistiky, všetci sme sa na ne usilovali dostať a chceli sme byť úspešní.

“Ani mi nešlo na um odmietnuť štart na Pretekoch mieru. To bola výstavná skriňa našej cyklistiky

Pamätáte si aj na bezpečnostné opatrenia či obmedzenia v Kyjeve?

Samozrejme, bolo ich viacero. Najvážnejšie sa týkali tréningu. Mali sme určenú trasu, kde sme jazdili, nemohli sme opustiť mesto a sprevádzala nás policajná eskorta. Kontrolovali nám jedlo a v hoteli nás stále merali dozimetrami.

V prvej etape vás vyhlásili aj za najbojovnejšieho pretekára a špeciálnu cenu vám odovzdával dvojnásobný olympijský víťaz, šprintér Valerij Borzov...

Na to sa nedá zabudnúť, cenu doteraz starostlivo opatrujem. Veľmi som si vážil, že som si ju prevzal z rúk takého významného športovca.

V žltom tričku lídra ste vydržali deväť etáp po sebe. Dlhšie v ňom jazdil z československých jazdcov len legendárny Jan Smolík. Napokon ste skončili siedmy. Nemohli ste dosiahnuť aj lepší výsledok?

Aj prvá etapa ukázala, že som bol na tom výkonnostne dobre, inak by som ju nezvládol v takom štýle. O žlté tričko som prišiel v 10. etape, ktorou bola časovka. Ale nestratil som v nej veľa, bol som celkovo tretí.

Čo rozhodlo?

Stále som si veril a spoliehal som sa aj na tím. Ale po rokoch si myslím, že v zlomovej trinásť etape do Plzne, kde mi ušla skupina, sa na

mňa niektorí spolujazdci vykašľali, nepomohli mi. Prišiel som o stupeň víťazov. Žiaľ, stalo sa.

Po pätnástich rokoch ste dostali rakovinu. Súviselo ochorenie s vaším štartom v Kyjeve?

Veľakrát som o tom uvažoval. Pýtal som sa na to lekárov. Nik mi to nepotvrdil, ale ani jednoznačne nevyvrátil. Pravdu sa už asi nedozviem.

Ste definitívne vyliečený, ako sa cítite?

Ďakujem, nestážujem sa. Citím sa dobre. Dvadsať rokov cyklistiky sice cítim, ale vo svojom veku som na tom možno lepšie ako aj oveľa mladší.

Ako mladý cyklista ste vojenčili v Dukle Brno a potom ste sa na Morave aj usadili. Máte na Slovensku ešte rodinu?

V Kežmarku žije mama i brat, ktorý má tri deti. To je stále silné rodinné zázemie.

Udržiate si prehľad o dianí na Slovensku?

Mám sice české občianstvo, ale srdce na Slovensku. Som a aj zostanem Slovák. Zaujímam sa slovenský šport a aj politika. Na Slovensku mám dosť kamarátov, aj v parlamente, alebo bývalých spolujazdcoch.

Stretávate sa?

Minulý rok sa stretli v Trenčianskych Tepliciach viaceré cyklistické osobnosti. Medzi nimi nechýbal ani môj bývalý tréner Kamil Hatápka, dokonca bol jedným z iniciátorov akcie. Uskutočnili sa aj preteky starých pánov a musím sa pochváliť, vyhral som (smiech). Zdolal som Milana Jurča.

Hatápka viedol národný tím aj na Pretekoch mieru

v Kyjeve. Ako ste s ním vychádzali?

Vďaka nemu som dosiahol dosť úspechov, mal ma svojím spôsobom rád. Na druhej strane bol dosť kontroverzná osobnosť. Často sme sa dostávali aj do stretov, viedli sme ostré debaty. Bol excelentný manažér, ale nie vždy som súhlasil s jeho tréningovými metódami.

Nedávno ste podporili iniciatívu Transparentná cyklistika. Čo by sa malo na Slovensku v cyklistike zmeniť?

Najprv sa treba zamyslieť, ako fungujú kluby a akú podporu má mládež. Za našich čias bolo oveľa viac klubov, pretekov, cyklistov. Chýbajú najmä schopní tréneri, ktorí by metodicky na úrovni pracovali. Viest cyklistov, aby vedeli čo a prečo trénujú, aký to bude mať efekt, je veľký problém. Jediný kontinentálny tím v Banskej Bystrici vedie tréner, ktorý je možno dobrý rétor, ale o cyklistike veľa nevie. Nie som si istý ani tým, či má zväz správneho šéfa. Mám obavy, že pre

cyklistiku robí málo, je pre neho skôr biznis.

Na OH 1988 v Soule ste skončili v súťaži jednotlivcov desiaty. Čím si vysvetľujete, že vás z československých jazdcov doteraz nik neprekonal?

Je to aj vec šťastia. Aj tento výsledok mohol byť lepší. Ešte štyri kilometre pred cieľom som bol v trojdennej skupine. Unikol Ludwig a Henn, keby som sa včas zdvihol zo sedla a ako cyklista hovorím, skočil im do háku, mohol som mať medailu. Zaváhal som, urobil osudovú chybu a šanca bola fuč.

Mohol by vás prekonať Sagan? Ako hodnotíte, čo doteraz dokázal?

Nemusi už nikomu nič dokazovať. Vyhrať tri razy po sebe preteky na MS je niečo výnimočné. Je to osobnosť, ktorá sa v cyklistike narodí u nás raz sa sto rokov. Mladí majú vzor i silnú motiváciu.

Aj Sagan teraz čaká, ako sa vyvinie situácia, celý šport sa zastavil. Aký dopad koronakrízy

Jozef Regec (v popredí)
v časoch najväčšej slávy.

očakávate v najbližších mesiacoch?

Nechcel by som byť teraz v koži cyklistu. Tento rok je podľa mňa odpísaný. Myslím, že sa neuskutoční ani Tour de France. Možno budú nejaké klasiky. Každá sezóna stojí športovca množstvo síl, aj peňazí. Všetko sa stále posúva a organizátori ani špičkové tímy to už nezvládnu, napokon nezostane časový priestor, aby sa preteký stihli.

Pôsobili ste ako tréner, funkcionár, boli ste viceprezident českého zväzu, ale vrhli ste sa aj na vysokú politiku. Do 2016 ste boli šesť rokov senátorom. Keby sa naskytla podobná šanca, využili by ste ju?

Okrem mňa nebol nijaký iný bývalý športovec senátorom českého parlamentu. Považujem to za česť a keby som mal ešte podobnú možnosť, išiel by som do toho znovu.

Momentálne ste poradcom prezidenta Českej republiky. Aké úlohy z toho pre vás vyplývajú?

Predkladám prezidentovi informácie, podnety, návrhy, ktoré sa dotýkajú športu. Najmä otázok, ktoré rieši parlament a prijíma aj rozhodnutia, ktoré prezident podpisuje. V Česku sa pripravuje nový zákon o podpore a financovaní športu, to je teraz najčastejšia téma.

“Nechcel by som byť teraz v koži cyklistu. Tento rok je podľa mňa odpísaný. Myslím, že sa neuskutoční ani Tour de France.

Koľko je poradcov? Máte pravidelné stretnutia?

Štrnásť, každý má svoj rezort, máme s prezidentom pravidelný guľatý stôl.

Nechá si prezident od vás poradiť?

Vybral si ma on sám. Vždy si vypočuje môj názor a mám pocit, že ho rešpektuje a aj sa ním riadi

Ste aj jeden z tvorcov zákona o športe, alebo ho len oponujete?

Keď som bol senátorom, tak som sa mu dosť venoval. Žiaľ, u nás na rozdiel od Slovenska sa zákon stále len pripravuje, novelizuje, diskutuje sa o ňom. Zatiaľ platí starý, má tridsať rokov a modernej dobe vôbec nevyhovuje.

Máte štyri deti. Pokračuje niekto v rodinný cyklistický tradícii?

Sám som sa v poslednom čase preorientoval na hokej. Som predsedom klubu HC Rytíři Blansko, máme v ňom 110 detí. Dvaja synovia sú už dospelí, Lukáš je advokát a Tomáš vojak z povolania, som trojnásobný dedko. Mladší syn Wiliem má jedenásť a dcéra Emily trinásť rokov. S nimi som sa bol minulý týždeň dva razy previezť na bicykli, absolvovali sme najprv sedemnášť kilometrov, potom pätnásť. Ale cyklistike sa nevenuje žiadne z detí. Odradil som ich od nej.

Odradil? Prečo?

Drina, drina, drina... Nepáči sa mi ani vývoj, nie je bezpečná. Dva roky som robil trénera mládeže vo Favorite Brno, mal som na starosti tridsať detí, viem, čo to obnáša. Cyklistov si v Česku a ani na Slovensku nectia. Vodiči ich čoraz viac vytláčajú z ciest

© AUTORSKÉ PRÁVA VYHRADENÉ